

Lienz 24. 10. 45 Št. 8

Pri Kralju in Kraljici

Na zadnjo nedeljo v mesecu oktobru je veliki papež Pij XI. odkazal prostor prazniku Kristusa našega Kralja.

Tako se je Kralj Sin pridružil še Kraljici Materi, ki obhaja ves mesec oktober svoj praznik kot Kraljica sv. rožnega venca.

Kakor zemeljski kralji in kraljice obiskujejo pokrajine in podanike svojega kraljestva, prav tako nebeški Kralj in Kraljica v mesecu oktobru prihajata med svoje verno ljudstvo.

Zlobni in slabi ljudje često ne marajo za kralja in slabo o njem govorijo. Prav tako se del človeškega rodu trudi, da bi v svojih srcih in v srcih svojih ljudi zatrl vsako misel in spomin na nebeškega Kralja.

Ta rod zastruplja posebno nedolžna srčeca mladine. Ne dajmo se zapeljati, dragi otroci! Skozi vse naše življenje naj se kot zlata nit vleče misel: "Kristus je moj Kralj! Naj živi in vlada z nebeško Kraljico ne samo v nebesih, ampak tudi na zemlji!"

Še nekaj !

"Bogu služiti, se pravi kraljevati!" tako beremo v mašni molitvi.

Bogu služite, ljubi otroci, in kraljujte! Kraljujte še nad svojimi razvadami, nad jezikom, trmo, lenobo, lažjo, neubogljivostjo in drugimi napakami, na katere vas opozarjajo vaši dobri starši.

Norci

ilo je na Jutrovem.

Karavana trgovcev prižene v kraljevo prestolnico vsake vrstne živali, med drugim tudi veliko konj.

Kralju so konji ugajali, zato je vse pokupil. Vodji karavane je dal denar, češ, naj mu kupi še konjev in mu jih pripelje.

Trгоvec obljubi, vzame denar in karavana odide.

Nekega dne, kmalu po tem dogodku, naroči kralj prvemu ministru, naj mu prinese seznam vseh norcev, ki so v kraljestvu. Hotel je enega izbrati za dvornega norca.

Minister uroga in se vrne s seznamom.

Kralj čita in se močno začudi, ko najde na prvem mestu zapisano svoje ime.

"Zakaj si dal na seznam tudi moje ime, minister?"

"Zato, ker si dal trgovcu denar za konje, katerih nikdar ne boš videl."

Kralj obvlada jezo in mirmo reče:

"Dobro, velja! Pa če trгоvec konje prižene?"

"Tedaj, o moj kralj, bom izbrisal tvoje ime in zapisal trgovčevu."

"Velike važnosti za poznejše življenje je, da se navadimo že v mladosti izrabiti čas in ga uporabiti za delo!"

T. Toth.

Krompirčkove

Fr. Bazilij

3godbe

KROMPIRČEK GRE H KRSTU.

prav za prav ni šel, ampak so ga peljali. Špeluza se je hotela na vsak način postaviti s svojim Krompirčkom. "Z vozom mora h krstu, pa če gre zadnja para z moje skrinje!" je dejala sosedki Meti, ki se je fantu ponudila za botro. Potem pa sta se domenili, naj bo Krompirčkov boter krčmar, čigar gostilna "Pri oslovski pameti" slovi še danes kot najboljša v Prismođalah. Bogatin ni mogel odbiti Špeluzine prošnje in ženska je bila kaj vesela, da tako njej menda ne bo treba poseči v skrinjo.

Krompirčkova mama je komaj dočakala dan, ko se je z novo rdečo ruto na glavi peljala v cerkev. Ko bi jo videli, dragi otroci, kako je sedela ob kočijažu ter se ozirala na desno in levo! Zadaž pa je imel koleselj dve vzporedni klopici, kjer sta prav tako močato sedela boter in botra. Drug proti drugemu sta bila obrnjena, v naročju pa jima je počivala velika cula čipk: Krompirček še jokati ni mogel, tako je bil pokrit.

Ah, naš Krompirček! Da je tistikrat padel skozi dimnik v lonec, je bil kriv veter. Na današnji dan pa mu je poredni sonček eno zagodel. Radovednež je namreč tako zijal na koleselj, da je postalo debelemu krčmarju in botri Meti počeno vroče. Drejavica se

ju je prijemala. Pričela sta kinkati, da sama nista vedela kdaj. Krompirčka niso več držale roke varovancev in čula je pričela sunljivo plesati po naročju. Zog ne daj nesreče!

Menda je zares sam Krompirčkov angel varuh pripeljal mimo krošnjarja Blažeta. Možicelj je nosil koš, da se je komaj videl izpod njega. Nič čudnega, če je izra = bil ugodno priliko in se obesil na voz. Poter in botra sta dremala, materi speluzi pa se na misel ni prišlo, da bi se czrla.

"Dobro, da gospoda spi!" se je smejal Blaže in obenem ugibal: "Le kam se peljejo tako slavnostno?"

Čula s Krompirčkom pa je naenkrat le preveč poskočila in se znašla v krošnjarjevem košu...

"Zog vama daj srečo, če se mislita poročiti!" je voščil Blaže Meti in krčmarju, seveda sam pri sebi, ko se je pričel voz ustavljati pred cerkvijo. Skočil je na tla

in odšel svojo pot. Kaj nosi v košu, možak ni niti slutil.

Ko se je koleselj ustavil, sta boter in botra butnila z glavami skupaj, da se jima je zabliskalo pred očmi. Kar hitro sta bila budna. Skočila sta z voza in hitele v cerkev. Špeluza je šla klicat gospoda župnika. Šele pri krstnem kamnu so opazili, da nimajo otroka.

Ti nesrečni Krompirček!

(Dalje prih.)

Zadovoljni čevljar

Perzijski šah je ležal na smrtni postelji.

Zdravnik je resno zmajal z glavo. Po njegovem mnenju bi ga edino srajca srečnega človeka mogla ohraniti pri življenju.

Mogočni šah pošlje tedaj svoje sinove po vsem kraljestvu iskat srečnega človeka.

Kamorkoli pridejo in kšerkoli povprašajo, povsoli jih začudeno gledajo in neverno zmajejo z glavo, da bi sploh kje mogli zaslediti srečnega človeka.

Najmlajši zaide nekoč v črno bajto, kjer je imel čevljar svojo delavnico. Privabilo ga je žvižganje in petje, s katerim se je med delom kratkočasil veseli čevljar.

"No, mojster, kako pa kaj delo in zaslužek?" vpraša prišlec.

"O, hvala Bogu, dela in zaslužka je kar dovolj!" se je pohvalil čevljar.

Šahov sin je začel zadovoljnemu mojstru

pripovedovati o bolnem očetu in o zdravni-
kovem nasvetu, naj poišče srajco srečnega
človeka.

"Kaj, če bi vi zamenjali svojo srajco za
očetovo?"

"Prav rad, vendar re morem."

"Zakaj pa ne?"

"Ker je nimam", de veseli čevljar in za-
dovoljno udari po nakovanem čevlju.

TVOJ VZOR BODI:

Otrok: marljiv in vesten pri delu,
pobozen in goreč pri molitvi,
vesel in dobre volje pri igri.

Si takšen ?

Put, put, putka!

Koliko je znesla
jajec kokodajca?
Stirikrat po eno -
to so štiri jajca.

Acitov bo prvi,
drugi bo za Metko,
tretji bo za mamo,
zadnji pa za tetko.

Ej naš mali Aci
mami nič ne reče
zrnja v pest nagrabi
in za putko steče.

Put, put, put, put, putka!
Jajček si mi dala,
zdaj zato pšeničko
dobro boš zobala.

